

Dvacet let už to je

Kateřina Anežka Vítková

Dvacet let už to je,
kdy první králové vyšli,
vinšovali pokoje,
všem lidem dobré mysli.

Těžká byla první léta,
lidé je moc neznali,
králové znovu šli do světa,
aby radost hlásali.

Mnohdy byla déšť a zima,
králové se nelekli,
vždyť sbírka je přece prima,
lidé se jich nezřekli.

Dneska už krále čekají,
s penízkama v kapse
nikdo se tím už netají,
ať šťerkají v kase.

Vzpomínají lidé někteří,
jak chodili před léty
tomu už sami nevěří,
že teď chodí jejich děti.

Všichni si přejeme jedině,
králové přijďte za rok znova,
čekáme v naší dědině,
na vaše vlídná slova.

Chod'te rok další, další a další,
K+M+B (čti: KMB) na dveře nadepsat,
už teď se moc těšíme,
až vám bude padesát.

Touto básní jsem chtěla reagovat na to, že v den koledování jsem se setkala s několika lidmi, kteří když viděli tři krále, tak začali vzpomínat, jak chodili koledovat dříve ve svých rodných obcích. A bylo krásné vidět, jak se vrací do těch milých vzpomínek koledování. Koledování na TKS jsou opravdu nezapomenutelné zážitky na celý život.

--

Kateřina Anežka Vítková